

**Corpus Juris Canonici, Per Regulas Naturali Ordine
Digestas, Usuque Temperatas, Ex Eodem Jure, Et
Conciliis, Patribus, Atque Aliunde Desumptas, Expositi**

Opus, Tum In Rebus Obscuris Claritate, Tum Dispersis Collectione ac
delectu, in contrariis conciliatione, eximium, simulque Indicibus ac
Præfationibus, Notisque quamplurimis & exquisitis illustratum, ; In Tres
Tomos divisum

Complectens Prolegomena Ad Jus Canonicum In Se Et Universim
Consideratum

Gibert, Jean-Pierre

Coloniæ Allobrogum, 1735

Observationes in Cap. VIII. De Feriis & Festivitatibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74413](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74413)

OBSERVATIONES in CAP. VIII. de FERIIS & FESTIVITATIBUS.

Quidquid Auctor hic dicit, sub REGULIS XIX. continentur, quæ indicant solum aliquot Textus, ad suum Argumentum pertinentes. *Quinque* priores respiciunt Festivitates in genere. *Prima* non observatur, quoad cessationem operum servilium; nam, sub hoc respectu, Festivitas incipit à mediâ nocte, & definit ad mediam noctem sequentem. Idem est de Secunda Parte Secundæ. Nam in solâ Quinquagesimâ Paschali, & Diebus Dominicis genua non flectuntur ad Officium Divinum, imò hæc praxis solum Clerum respicit. *Secunda* non est in praxi: jejunatur Die Festo, cum utrumque coincidit. Quod dicitur de Dominicis, in eis Balneorum usum concedi; ad alias Festivitates extenditur.

Aliæ Regulæ non indigent observatione. Conferendo contenta hoc in Capite, cum REGULIS nostris circa Festivitates in genere, & in specie, ubi accuratissimè collegimus ea, quæ ad hoc Argumentum pertinent, jungendo id, quod singulis Capitibus peculiare est, & omnibus commune, cum necessariis Notis Criticis, Historicis, Chronologicis & Geographicis, percipitur quantum hoc Caput sit imperfectum.

OBSERVATIONES in CAP. IX. de SEPULTURIS.

Argumentum hoc accuratius discutitur & distribuitur in partes minores. Dividitur in quatuor Quæstiones; scilicet 1. Quinam habeant jus sepeliendi. 2. Sepulturæ locus. 3. Modus & Adjuncta. 4. Antecedentia & Confectaria.

Agendo de Loco, differit de eo, quod pertinet ad eos, qui sacræ Sepulturæ jus habent, & eos, qui non habent: & cum locus, in quo sepeliendum est, ad aliquem pertineat, agitur consequenter de iis, qui habent jus sepeliendi. Quod itaque deest in *Quæst. I.* suppletur in *II.* Similiter ob rationem *Quæst. III.* supplet ea, quæ desunt in *II.* nam Preces, Sacrificium, Oblationes, pertinent ad modum Sepulturæ sacræ, de qua hic agitur: multæ autem Personæ ab iis Cærimoniis excluduntur.

Idem dicendum est de *Quæst. IV.* nam Sepulturæ sacræ prævium est, ut is, pro quo illa petitur, ad eam jus habeat, & is, à quo petitur, habeat jus illius faciendæ. Sepulturæ etiam Confectarium est, ut ii, qui sepeliendi jus habent solum ex privilegio, indemnes faciant eos, quibus Jure communi competit; inde nata est *quarta Canonica*, quæ debetur ei, qui habebat jus sepeliendi eos, qui alibi sepeliuntur. Connexio Quæstionum inter se, est causa permixtionis illarum invicem.

QUÆSTIO. I.

Hic statuendum erat, jus sepeliendi pertinere ad Parochum Jure Communi; ad alios autem Jure Speciali tantum: unde fit, ut teneantur dividere cum illo id, quod sibi relictum est occasione Sepulturæ; proinde id, quod dicit, de Monachis, producendum erat ad alios omnes, qui Defuncti non sunt Curati. Jus particulare, per quod acquiritur generatim potestas sepeliendi, nihil aliud est, quam Privilegium, aut Consuetudo. Nemo hoc Jure uti potest, nisi 1. Per electionem Defuncti. 2. Aut Patris ejus vel Matris, si infra pubertatem decesserit, & sic ferat Consuetudo; aliàs sepeliri debet, aut in Parochiâ, aut in Tumulo avito, aut in loco, quem ipse elegerit, posito quòd talis electionis sit capax: 3. vel per electionem Mariti, mortuâ uxore, non electo sepulchro; vel uxoris defuncto similiter marito: 4. vel cum Majores Defuncti sepulchrum habebant extrâ Parochiam, & hic mortuus est, alio loco non electo.

QUÆSTIO. II.

Loquendo de iis, qui sacræ Sepulturæ jus habent,

dicendum erat, illud solis competere Fidelibus, & singulis; nisi quis eo nominatim spoliatur per aliquem Canonem, aut Sententiam: tùm enumerandæ erant Personæ sic privatæ, quam enumerationem sequeretur Regula, quæ dicit, omnem Fidelem in Ecclesiæ Communionem defunctum, ipso Jure frui debere post mortem; idemque obtinere erga eos, qui exclusi exteriùs, habent tamen ejusmodi jus; quales sunt ii, qui moriuntur Excommunicati, aut Interdicti, postquam signa pœnitentiæ dederunt, nec Absolutionem sibi procurare potuerunt. Extat Regula hæc in REG. V. VI. VII. VIII. IX. X. hujus *Quæst.* & in *Reg. III. Quæst. III.* Leges, quæ certas Personas Sepulturâ privant, quamvis signa pœnitentiæ ediderint v. gr. percussos in Duello, aut supplicio affectos, loquuntur de Sepulturâ solemnî.

Reg. I. quæ *Exceptiones IX.* habet, nullam patitur, si amplitudini suæ restituatur, quisque Sepulturam suam eligere potest, cum voluntatis & judicii necessarii capax est. Pars prima *Cap. I. de Sepult.* hanc Regulam confirmat; quippè quod agnoscat potestatem eligendi Sepulturam, in quâlibet Personâ *electio- nis capaci.* Sic intelligenda est ejus expressio generalis. *Cap. 10. ibid.* non dicit in dispositivo, eos qui sunt infra pubertatem non posse eligere Sepulturam suam: sed id insinuat solum in præfatione, seu expositione. *Cap. 4. de Sepult. in 6.* supponit, Impuberes habere hanc facultatem, cum non permittat Patri eam pro eis eligere, nisi cum talis est Consuetudo. Reductio aliarum Exceptionum ad Regulam facilis est.

Reg. IX. malè refertur: Textus in eâ laudatus loquitur de casu, quo Monasterium ex vigore pacti expressi cum Curato, obtinuit indultum suum eos sepeliendi, qui illic Sepulturam eligent. In alterum observandum est, Ecclesiam, cui solvuntur Decimæ Personales, esse Parochialem; sed Decimas Prædiales interdum præstari Ecclesiæ alterius Parochiæ, ratione sitis Prædiorum.

Reg. XII. malè concipitur, dicens, ubi sepultus est Hæreticus, alium sepeliri non debere. Textus laudatus sensus est, Catholicum sepeliri non posse, ubi Hæreticus fuit sepultus. Quod fit ex eo, quòd hæc Sepultura Ecclesiam polluerit.

QUÆSTIO. III.

Observandum est in *Except. I. & II. Reg. III.* hodie Excommunicationem atque Interdictum non excludere à Sepulturâ, nisi Censura denunciata fuerit. In *Except. III. IV.* & alias, sumptas ex Criminis aut Impœnitentiæ publicitate, eas non habere locum, nisi post sententiam declaratoriam, Defunctum esse in casu. VI. sumpta ex eo, quòd viscera Defuncti ex ejus corpore sint ablata, non est in praxi, nihilominus quam Excommunicatio ipsi annexa.

QUÆSTIO. IV.

Observandum est in *Regulas III. & IV.* quæ loquuntur de exenteratione seu exhumatione Mortuorum, extare casus, in quibus illa præcipitur; alios, in quibus licita est. Si spoliatur Persona sacrâ Sepulturâ indigna, ut Infidelis, Excommunicatus, aut Interdictus denunciatus, sic sunt exenterandi, si distingui possint ab aliis Mortuis; sed, si mortuus sepeliatur in loco, cui tale jus non competeat, aut si sepeliatur solum ad tempus, exenterari possunt, si requisierint Personæ, quarum interest, & in casu usurpationis alieni juris, Invasores coguntur ad restituendum quidquid fuit receptum ratione, aut occasione Sepulturæ.

Regula Quinque novissimæ non nisi remotam habent cum Sepulturâ relationem. Quoad Regulam, quæ loquitur de Portione Canonica, debitâ Parochiæ Defuncti, cum in aliâ Ecclesiâ sepelitur; observandum est, eam solvi Parochiæ Domicilii ordinarij; eam esse